

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

§. 1. An dentur aliqua opera bona perfectè?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

89. *Et quidem merces debita ex iustitia propter promissionem factam sub conditione onerosa operis praestandi.*

90. *Nec obstat, quod nostra opera ex alijs titulis sint debita DEO; quia aliquo modo sunt nostra &c.*

91. *Quomodo opera nostra sint proportionata mercedi supernaturali & utilia DEO.*

92. *Per meritum honorum operum nequaquam deprimuntur merita Christi, nec nobis inde occasio datur vane gloriationis.*

93. *S. Augustinus, & S. Bernardus non adversantur Catholicis, nisi nec alij Patres.*

94. 95. *An & quomodo in nostris meritis collocari possit fiducia, & intuitu mercedis bona opera fieri.*

60. **P**er opera bona hic non intelliguntur opera *prae* precise moraliter & naturaliter bona, seu illa, quae sine gratia supernaturali fiunt juxta dictamen recte rationis, etiam à peccatoribus, haereticis, Turcis &c. & quoad substantiam actus bona sunt, uti compescere passiones irae, cupiditates &c. dare elemosynam, preces fundere ad Deum &c. sed intelliguntur opera *spiritualiter* & *supernaturaliter* bona, seu quae fiunt in & cum

gratia DEI, & ad justificationem atque salutem supernaturalem conducunt. De his quadruplex est controversia cum Lutheranis & Calvinisticis. 1. An dentur aliqua opera bona perfecte, hoc est, peccatis non inquinata. 2. An aliqua opera bona supererogatoria. 3. An opera bona sint necessaria ad obtinendam justitiam & salutem. 4. An etiam sint meritoria, & quidem tam justitiae quam salutis.

§. I.

An dentur aliqua opera bona perfecte.

61. **S**ciendum, Lutheranos saltem aliquos docere, non tantum in non-renatis & non-justis nulla repetiri opera bona, sed mera peccata, verum etiam opera justorum esse mera peccata aut peccatis vitiata, adeoque nullum dari opus perfecte bonum. Aperta sunt Lutheri pronuntiata, dum in assert. art. 31. sic scribit: *In omni opere bono justus peccat.* art. 32. *opus bonum, optime factum, est mortale peccatum secundum judicium Dei.* art. 36. *Justus in bono ope-*

re peccat mortaliter. Quam horribilem & insanam Magistri sui doctrinam ipsimet Lutherani ferre nequeunt: unde Wolf. Jäger Cancell. Univers. Tubing. in quaestione vexata, *an renati possint adimplere legem*, ante biennium edita p. 26. cum suis Theologis (ut ait) pronuntiat, *opera renatorum ex fide sententia habere bonitatem aliquam, a quo placere Deo, licet non habeant omnem perfectionem.* Gerardus in Locis Theol. tit. de bonis operibus §. 39. mitigat, dicens:

dicendo, bona opera reatorum secundum quid & certo quodam respectu esse peccata, quatenus scilicet sunt imperfecta, & à reliquiis peccati in carne adhuc hærentibus contaminata, unde non possent rigorem Legis & Justitiæ Divinæ sustinere, si districtò DEI iudiciò examinarentur. Sed quia hæc imperfectio & imundities honorum operum tegitur meritò Christi, ideo tamen Deo probantur, quamvis sint imperfecta & peccata, hoc est, peccatis contaminata; nam bona opera, §. 81. dicit, non esse peccata in se, per se, ac formaliter. Judicet Lector, an hæc Gerardi explicationem patiantur Lutheri assertiones. Ego insuper duo adverto.

1. Hanc explicationem niti falsis suppositis, quòd iusti non possint perfectè implere legem Dei, quòd concupiscentia sit peccatum, quòd peccata non verè remittantur tollendo, sed solum tegantur, quorum falsitatem supra demonstravimus.

2. Inconsequenter docere, imò sibi contradicere Gerardum; alibi enim dixit, & cum eo Lomerus, quòd omnis imperfecta obedientia, & defectus in adimplenda Lege (quam implere nunquam possumus) sit *avopía*, seu verè & propriè dictum peccatum, scilicet quòd omnis Concupiscentiæ etiam involuntarius motus, omnis languor, verbò quodlibet opus, ut ut bonum esse appareat, ex se peccatum sit, & quidem mortale. Incidit proinde in horribilem Lutheri doctrinam, & dicendo, nullum dari opus perfectè bonum, negat omne opus bonum, & dicit, quodlibet non solum peccatis contaminatum, sed etiam ex se

R. P. Fichler Theol. Polemica,

peccatum esse mortale, cum omnis imperfectio in adimplenda Lege juxta ipsum sit peccatum ex se mortale.

Dicendū. Dantur opera perfectè bona, seu ita perfecta, ut peccata non sint, vel peccatis contaminata. Probat 1. ex Scriptura. *In his omnibus non peccavit Job labijs suis, Job. 1. In multis (non in omnibus) offendimus omnes, Jac. 3. Satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciatis; hæc enim facientes non peccabitis aliquando. 2. Petri 1. ergo non omnia opera hominis mala & peccaminosa sunt, sed aliqua in se sunt bona, ac DEO placentia. Idipsa clarè insinuat, dum Scriptura hortatur ad non peccandum, & ad benefaciendum: *Vigilate iusti, & nolite peccare. 1. Cor. 14. Quiescite agere perverse, discite benefacere &c. Isa. 1. Irascimini & nolite peccare. Psal. 4. Eph. 4.**

Prob. 2. evidenter ex absurdis sequentibus. Si enim omnia opera sunt peccaminosa, imò ex se peccata mortalia propter imperfectiorem, quam semper habent admixtam, sequitur 1. Neminem debere credere &c. quia credere est peccatum; cum fides nunquam sit tam robusta, ut non debeat esse robustior, ut expressè docet Gerardus §. 81. cit. Sequitur 2. Hominem justificari per peccatum, & opus peccato contaminatum. 3. Nullum opus bonum esse faciendum, quia nullum peccatum est faciendum. 4. DEUM suasisse & præcepisse peccata, quia suavit & præcepit bona opera. 5. Opera aliqua simul esse bona & non bona, utpote

Kkk

se

se peccata. Dices, esse quidem in se peccata & peccatis contaminata, sed propter fidem in Christum tamen placere DEO. R. imprimis falsum est, quod DEO placere possit opus in se peccaminosum, si fiat à renato, displiciturum, si idem opus fieret ab infideli. Deinde ipsa fides, propter quam placere deberet, est peccaminosa. Demum quis credat, Sanctos omnes per sua opera nihil nisi æterna Inferni supplicia meritos esse, & ea tantum ex clementia Divina non fuisse irrogata? Faciunt igitur justa opera verè & supernaturaliter bona, quæ peccata, & peccatis coinquinata non sunt.

Ob. 1. ex Scriptura. *Falti sumus ut immundi omnes, & quasi pannus menstruata universa justitia nostra. Isa. 64. Non est justus, qui faciat bonum, & non peccet. Eccl. 7. ergo omnia justorum opera, etiamsi videantur esse justitia, coram DEO sunt immunda & peccaminosa. R. Textus prior nec de justis, sed maximis peccatoribus Judæis, nec de his omnibus, sed tantum magna parte (more Scripturae usitato omnes pro multis ponentis) nec de omni tempore, sed tantum pro*

illo, quo Judæi propter ingentia scelera abstrahendi erant in captivitatem Babilonicam, denique nec de omnibus omnino operibus, etiam impiorum, intelligi debet; poterant enim & isti facere opera saltem moraliter bona, quæ nec meritoria erant, nec peccata. Alter textus nihil aliud vult, quam nullum esse justum, qui non, *subinde saltem, leviter peccet.*

Ob. 2. ex ratione. Opera nostra propter negligentias, mentis evagationes, vanitates &c. ita sunt imperfecta, ut ex se placere DEO nequeant. At quamvis non placere possint ex intrinseca dignitate, placent tamen propter fidem in Christum, qui has imperfectiones merito suo tegit. R. Quamvis opera nostra sint semper imperfecta negative, hoc est, non sint ita perfecta, ut absolute non possent esse perfectiora, tamen non semper sunt imperfecta positive, hoc est, contra Legem DEI obligantem, peccaminosa &c. quia distractiones &c. nihil habent culpæ & peccati, quando non voluntariè ac liberè admittuntur. Dein peccata certè nec in Christo, & propter fidem in Christum, placere DEO possunt.

§. II.

Ad dentur opera bona supererogatoria? Ubi de Votis Religiosis, Mortificatione corporis, piis Peregrinationibus.

Sciendum 1. Opera supererogationis, & opera consilij, sumi pro eodem, & nihil esse aliud, quam opera, quæ nullibi præcipiuntur, sed præcisè suadentur, vel sponte suscipiuntur, quia creduntur placere DEO. Opera hujusmodi sunt voluntaria castitas, paupertas, & obedientia erga hominem.